

Stemmeafstemning af 2 mellem den faldne og den valgte Kandidat, og det er ved Forhørene yderligere oplyst, at der ellers ikke er begaaet nogen som helst Fejl ved Stemmegivningen i nævnte Kommune. Vælgerne have været indkaldte til Forhør, baade de, som stemte for den valgte, og de, som stemte for den faldne Kandidat, og det har vist sig, at deres Vidneforklaring er i fuld Overensstemmelse med deres Stemmegivning paa Valgdagen. Det ærede Medlem, der nu talte, indrømmer derfor ogsaa i sin Mindretalsbetænkning med Hensyn til dette Spørgsmaal følgende: „Det maa dog bemærkes, at der ved de optagne Forhør ikke er oplyst noget om Fejl ved de førte Lister.“ Det staar altsaa fast med Hensyn til Stemmegivningen, at den valgte Kandidat, Læge Rørdam, virkelig har to Stemmer flere end den faldne, og det er tilstrækkeligt for at kunne stadfæste hans Valg. Om den mystiske Seddel skal jeg ikke udtale mig videre. Det er jo en mærkværdig Seddel, thi ligesom den var der, saa var den der ikke, og da den ærede Rigsdagsmand fra Værø (S. Frederiksen), der har spillet en særlig Rolle i dette Spørgsmaal, kom hjem fra Forhørene, finder han, at den var der alligevel; men om dens Ordlyd er stemmende med de Sedler, der have spillet en Rolle paa Møderne, herfter der megen Uenighed. Jeg tror, at man kan være temmelig vis paa, at det ved ethvert Valg, hvor der er nogen politisk Spænding, ikke altid gaar saa reglementeret til i Agitationen. Der er næppe nogen Folketingsmand her, der ikke har erfaret, at der under Valgagitationen tillægges ham Udtalelser, han ikke har brugt; det skal man ikke tage sig saa nøje; det maa man se at værge sig imod, saa godt man kan. Jeg vil kun nævne et Citat, der har været brugt under en Række af Valg i de første Aar, jeg stod paa Valgtribunerne. Det var et Citat, der blev tillagt den nu afdøde Folketingsmand Berg. Han skulde have sagt, at ifølge vor Forsatning var Kongens Stilling at ligne ved en Forvalter eller en Skriver. Den afdøde Folketingsmand har mange Gange offentlig erklæret, at han aldrig har brugt en saadan Øtring. Desuagtet har den rummet om Kandidaternes Dren paa alle Valgtribuner i en Række af Aar, og hvad Rolle den har spillet, er det ikke godt at vide, men der er ikke nogen, som har fundet paa, at et Valg skulde forkastes, fordi en Højremand skulde være bleven valgt ved Brugen af et saadant Citat. Hvad denne mystiske Seddel angaar, har det haft Betydning for mig at komme til Klar-

hed over, om den faldne Kandidat har haft Ret i, at der faktisk var tillagt ham et Brev, men det er godtgjort ved Forhørene, at dette ikke har været Tilfældet. Man har ikke forevist noget Brev og sagt, at det var skrevet af Raptajn Madsen, det hele indskrænker sig til, at man har forevist en eller flere Sedler, hvorpaa der har været refereret Udtalelser, som Raptajn Madsen skulde have brugt, men som Raptajnen paa Værø har erklæret ikke at have brugt. Det er det hele. Og naar man faar Spørgsmaalet reduceret dertil, synes jeg ikke, at det er værdt at tillægge hele denne Historie saa megen Betydning. Jeg kan for mit Vedkommende sige, at jeg selvfølgelig beklager, naar man, fra hvilken Side det end sker, gør sig skyldig i usin Agitation; men det er vanskeligt at forhindre en saadan. Og derfor siger jeg over for den ærede Rigsdagsmand, der nys udtalte sig, at han ikke har Ret, naar han ikke tror, at Tinget ved Stadfæstelsen af dette Valg vil godkende, hvad der her er passeret. Det er der slet ikke Tale om. Tinget staar aldeles frit over for det Spørgsmaal, hvorvidt der er benyttet en mindre fin eller usin Agitation med Hensyn til den omdisputerede Seddel. Det, Folketinget har at afgøre, er selve Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Seddel har haft Indflydelse paa Valgets Udfald eller ej. Med Hensyn dertil udtaler det ærede Mindretal i sin Betænkning: „Efter Forholdets Natur kunde det ikke ventes oplyst ved Undersøgelsen, hvorvidt Seddelens Benyttelse i Agitationen paavieselig har forandret eller bevæget Vælgere til at udeblive fra Valget, men det forekommer Mindretallet naturligt og sandsynligt, at saadant er sket i enkelte Tilfælde.“ Men man kan ikke her stemme efter, hvad der „forekommer“ et enkelt Medlem, eller hvad der kan synes „sandsynligt“; man maa holde sig til Rendsgerningerne, og det ærede Medlem maa indrømme, at det ikke kan paavises, at den famøse Seddel har paavirket nogen som helst Vælger. Tværtimod, de, der ere blevne examinerede om denne Seddel, have erkendt, at de vilde have stemt, som de have, helt bortset fra, om denne Seddel havde været til Stede eller ej. Jeg mener derfor, at Folketinget i denne Sag skal følge den Praksis, som det hidtil har fulgt: naar de paaklagede Mængder ikke ere af den Bestaaffenhed, at det kan godtgøres, at de have forrykket eller forandret Valgets Resultat, godkender man Valget af den, der har opnaaet de fleste Stemmer. I Henhold til denne Betragtning, som jeg mener, at Folketinget gør vel i fremdeles at følge, da man ellers let kommer ind paa rene Vil-